

SỐ 215

PHẬT NÓI KINH THÍ DỤ BẦY TRÂU

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Sa-môn Pháp Cự.

Nghe như vậy:

Một thời Đức Thế Tôn ở rừng Kỳ-đà, vườn Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Đức Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo:

–Thí như bầy trâu tánh thuần thực, đến nơi được thả, biết chọn cỏ mềm để ăn, uống nước sạch. Lúc đó, có một con lừa nghĩ thế này: “Bầy trâu này tánh thuần thực, đến nơi được thả chúng biết chọn cỏ mềm để ăn, uống nước sạch. Nay, ta cũng bắt chước chúng chọn cỏ mềm để ăn, uống nước sạch.” Nghĩ như vậy nên lừa gia nhập bầy trâu, nhưng chân trước nhẩy căng lên, quậy phá các trâu khác, cũng bắt chước tiếng trâu rống: “Ta cũng là trâu, ta cũng là trâu”, nhưng vẫn không thay đổi tiếng lừa. Nó bị bầy trâu dùng sừng húc chết, rồi bỏ đi.

Cũng vậy, có Tỳ-kheo nào không tinh tấn tu sửa các ác pháp, chẳng phải Sa-môn mà tự xưng Sa-môn, không tu theo phạm hạnh mà tự xưng là tu phạm hạnh, không học hỏi Đa văn, thường giữ tà kiến, không đầy đủ uy nghi, khi đi đứng tới lui, quay lại cúi ngửa, mặc y mang bát đều không đúng pháp nên không được thọ nhận y phục, thức ăn uống, giường nằm, ngọa cụ, thuốc trị bệnh. Thấy Tỳ-kheo khác tinh tấn tu tập thiện pháp, thành tựu hạnh Sa-môn giữa chúng Sa-môn, tu tập phạm hạnh, đa văn bác học, nhờ tu theo thiện pháp nên uy nghi đều thiện, đi đứng tới lui, quay lại cúi ngửa, mặc y mang bát đều đúng pháp nên được thọ nhận y phục, thức ăn uống, giường nằm, ngọa cụ, thuốc trị bệnh, Tỳ-kheo ác hạnh này suy nghĩ: “Các chúng Tỳ-kheo này tinh tấn tu tập thiện pháp, ở với chúng Sa-môn, thành tựu Sa-môn hạnh, ở với chúng phạm hạnh thành tựu phạm hạnh, đầy đủ uy nghi, đi đứng tới lui, quay lại cúi ngửa, mặc y mang bát đều đúng pháp đầy đủ nên được thọ nhận y phục, thức ăn uống, giường nằm, ngọa cụ, thuốc trị bệnh đều đầy đủ, vậy nay ta gia nhập vào chúng ấy, ta cũng sẽ được nhận y phục, thức ăn uống, giường nằm, ngọa cụ, thuốc trị bệnh”.

Bấy giờ ác Tỳ-kheo tu tập theo ác pháp, không có Sa-môn hạnh tự xưng Sa-môn; không phạm hạnh tự xưng phạm hạnh; ít học tập có các ác kiến, liền gia nhập vào số đông các Tỳ-kheo tinh tấn tu tập kia, muốn bắt chước uy nghi lễ tiết, đi đứng tới lui, quay lại cúi ngửa, mặc y mang bát, như các vị Tỳ-kheo vi diệu tinh tấn tu tập thiện pháp, đi đứng tới lui, quay lại cúi ngửa, mặc y mang bát kia và nói lên:

–Ta là Sa-môn, ta là Sa-môn.

Khi ấy, các Tỳ-kheo vi diệu đều biết rõ Tỳ-kheo này không tinh tấn tự xưng tinh tấn; chẳng phải Sa-môn tự xưng Sa-môn, không tu phạm hạnh tự xưng phạm hạnh;

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

không đa văn có các tà kiến. Các Tỳ-kheo vi diệu liền tẩn xuất kẻ ấy ra ngoài cương giới:

–Người hãy đi đi, không được sống chung với chúng ta.

Như những con trâu tánh tình thuần thực kia trục xuất con lừa.

Do vậy, này các Tỳ-kheo, hãy từ bỏ phi Sa-môn hạnh, phi Bà-la-môn hạnh; hãy khéo đọc tụng thọ trì các thiện hạnh Sa-môn, thiện hạnh Bà-la-môn. Này các Tỳ-kheo nên học như vậy.

Các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, hoan hỷ phụng hành.

